

Sygn. akt II Ka 557/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Karol Troć

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Moniki Zimnoch - Branickiej

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2021 r.

sprawy K. J.

oskarżonego z art. 286§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 23 marca 2021r. sygn. akt II K 500/20

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego K. J. na rzecz D. Z. i K. Z. po 840 (osiemset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 420 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

| | | |
|---|---------------|--------------|
| UZASADNIENIE | | |
| Formularz UK 2 | Sygnatura akt | II Ka 557/21 |
| Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników: | 1 | |
| 1. CZEŚĆ WSTĘPNA | | |

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 23 marca 2021r. w sprawie II K 500/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

| | | |
|---|---|--|
| | zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | |
| # | art. 439 k.p.k. | |
| # | brak zarzutów | |

1.4. Wnioski

| | | | |
|---|-----------|---|--------|
| # | uchylenie | # | zmiana |
|---|-----------|---|--------|

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

| | | | | | |
|--|-----------|--|-------|-------------|-------|
| 2.1.1. Fakty uznane za udowodnione | | | | | |
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty | |
| | | ----- | ----- | ----- | ----- |
| 2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione | | | | | |
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty | |
| | ----- | ----- | ----- | ----- | |

2.2. Ocena dowodów

| | | |
|---|-------|-----------------------------------|
| 2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów | | |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 | Dowód | Zwięźle o powodach uznania dowodu |
| ----- | ----- | ----- |

| | |
|---|--|
| 2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów) | |
|---|--|

| | | |
|----------------------------------|-------|--|
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2 | Dowód | Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu |
| ----- | ----- | ----- |

| | | |
|---|--|---|
| 3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków | | |
| Lp. | Zarzut | |
| | <p>Obrońca oskarżonego wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w postaci zeznań świadków K. Z., D. Z. i A. P. przejawiające się w uznaniu, iż oskarżony zlecił pokrzywdzonym Z. i P. usługę transportową, podczas gdy z zeznań tych świadków wynika jedynie, że zlecały im to nn. osoby posługujące się danymi podmiotu (...) sp. z o.o.</p> | <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | |
| <p>Wbrew twierdzeniom apelującego poczynione w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustalenia w zakresie stanu faktycznego są w ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowe i nie wykazują cech błędu. Na tle materiału dowodowego sprawy nie ma wątpliwości, co do tego, że to oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Fakt ten został w sposób bezsporny dowiedziony, co ma odzwierciedlenie w</p> | | |

zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Ze szczególowej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz przedstawionych w uzasadnieniu wyroku motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy oceniając tenże materiał dowodowy, wynika, iż Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim nie popełnił błędów, jakie zarzuca obrońca oskarżonego w swojej apelacji. W ocenie Sądu Okręgowego, twierdzenia podnoszone w apelacjach nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy, a stanowią tylko polemikę z oceną dowodów poczynioną przez Sąd Rejonowy, opartą na wyłącznie hipotetycznych, alternatywnych stanach faktycznych. W sprawie niniejszej argumenty zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji są bardziej przekonujące od tych zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego. Podniesienia w dalszej kolejności wymaga, iż Sąd Rejonowy dokonując oceny dowodów w niniejszej sprawie sprostał wymogom przewidzianym w tym zakresie w przepisach kodeksu postępowania karnego, dlatego rozumowanie Sądu I instancji spotkało się z całkowitą aprobatą ze strony Sądu Odwoławczego i co za tym idzie, nie wymaga jakiegokolwiek korekty. Sąd Rejonowy wnikliwie rozpatrzył wszystkie okoliczności i dowody ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz należycie wykazał winę oskarżonego K. J..

Odnosząc się już bezpośrednio do zarzutów apelacji oskarżonego, których Sąd Odwoławczy nie podzielił, stwierdzić należy, iż słusznie Sąd Rejonowy nie dał wiary oskarżonemu, zaprzeczającemu popełnieniu zarzucanych mu

czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 kk. Stanowisko oskarżonego K. J., który nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, korzystając jednocześnie z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień, uznać należy za realizację przyjętej przez niego linii obrony. Nie sposób na tle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutecznie zakwestionować faktu, iż to oskarżony w czasookresie wskazanym w akcie oskarżenia wprowadził w błąd pokrzywdzonych będących właścicielami firm transportowych co do zamiaru wywiązania się z opłaty za wykonane przez nich usługi transportowe. W każdym z przypadków oskarżony działał według tożsamego modelu zachowania polegającego na tym, że na giełdzie transportowej poszukiwał firmy, która miała wykonać zleconą przez niego usługę transportową, po znalezieniu takiej firmy, zlecał takiemu przewoźnikowi konkretną usługę przewozową towaru. Po wykonaniu takiej usługi firmy transportowe wystawiały mu za te usługi faktury, których oskarżony nie uiszczał pomimo kierowanych do niego wielokrotnie wezwań do zapłaty. Za każdym razem po wykonanej przez pokrzywdzonych usłudze transportowej zrywał z nimi kontakt, a jego firma znikwała z giełdy towarowej. W toku przewodu sądowego ustalono także, iż wobec oskarżonego poza dwoma przypadkami z niniejszej sprawy toczą się jeszcze inne postępowania, w których stoi pod zarzutem wyłudzenia usługi transportowej od różnych przewoźników. Za każdym razem modus operandi pozostawał tożsamy z zachowaniem oskarżonego w stosunku do obu pokrzywdzonych

w niniejszej sprawie. Powyższe praktyki oskarżonego miały ewidentnie na celu doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonych, przez co miał on uzyskać korzyść majątkową – usługę transportową bez spełnienia wzajemnego świadczenia w postaci zapłaty. Wszystkie podnoszone przez apelującego zarzuty w zakresie błędnej oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadków K. Z., D. Z. i A. P., w ocenie Sądu miały tylko służyć umniejszeniu winy oskarżonego w zakresie przypisanych mu oszustw. Podzielić należy w tym miejscu stanowisko judykatury z którego wynika, iż przestępstwo oszustwa z art. 286 § 1 kk polega właśnie na tym, że osoba pokrzywdzona wykazuje się niewiedzą, pozostaje w zaufaniu do sprawcy i wierzy w jego zapewnienia, nie podejmując wielokrotnie sprawdzeń (wyrok SA w Warszawie z 17.05.2019r., II AKa 483/2018, LEX nr 2698134). Nadto dla bytu przestępstwa oszustwa nie ma znaczenia, czy pokrzywdzony mógł skontrolować wiarygodność sprawcy i wykryć podstępny charakter jego zabiegów dokładając choćby tylko znikomej staranności, wszak nawet łatwowierność pokrzywdzonego nie wyłącza karalności wprowadzenia go w błąd (wyrok SA w Warszawie z 20.01.2020r., II AKa 159/2019, LEX nr 2847180). Podmioty gospodarcze biorące udział w obrocie gospodarczym nie mają obowiązku kontrolowania wiarygodności każdego swojego kontrahenta, chociaż jest to możliwe np. poprzez zapoznanie się z komentarzami wystawionymi przez innych klientów tejże firmy, będącymi użytkownikami giełdy transportowej. W niniejszym wypadku pokrzywdzeni takich

negatywnych komentarzy na temat firmy oskarżonego nie zauważyli, co zapewne zdecydowało o przyjęciu przez nich zleconej przez oskarżonego usługi. Nie ulega wątpliwości, iż wszelakie transakcje pomiędzy podmiotami w obrocie gospodarczym obarczone są swoistym ryzykiem, a w tym zakresie opierają się w dużej mierze na zaufaniu do kontrahenta czy klienta. Naruszenie tego zaufania poprzez właśnie m. in. nie wywiązanie się z warunków obustronnej umowy, jaką zawarli w tym przypadku z oskarżonym obaj pokrzywdzeni, niestety często nie znajduje pozytywnego finału, gdzie jedna ze stron zostaje pokrzywdzoną nierzetelnym zachowaniem drugiej strony. W niniejszym wypadku, osobę odpowiedzialną za doprowadzenie do niekorzystnego mienia pokrzywdzonych firm ustalono na podstawie danych rejestrowych firmy należącej do oskarżonego. Wprawdzie w/w świadkowie zeznali, iż nie mieli oni osobistego, bezpośredniego kontaktu z oskarżonym, jednakże żaden dowód nie wskazuje na inną niż oskarżony osobę. To K. J. był praktycznie wyłącznym właścicielem udziałów w spółce, to on był prezesem jej jednoosobowego zarządu, a więc jedyną osobą, która mogła podejmować decyzje w imieniu spółki. Spółka była identyfikowalna na giełdzie transportowej po nr NIP, podobnie jak jej prezes po nr PESEL, a żaden dowód nie wskazuje na prawdopodobieństwo podszycia się pod inną osobę pod firmę lub osobę uprawnioną do jej reprezentowania. Gołosłowne twierdzenia apelacji o takiej możliwości należy uznać za nieuzasadnioną, nie mającą oparcia w żadnym dowodzie polemikę, balansującą na granicy fantastyki,

której nie można uznać za zarzuty, w jakimkolwiek stopniu uzasadnione. Biorąc pod uwagę powyższe z całą stanowczością, wbrew zarzutom apelacji obrońcy oskarżonego, przyjąć należy, iż faktyczny materiał dowodowy dał podstawy do przypisania K. J. zachowań, polegających na zapewnieniu pokrzywdzonych o zamiarze faktycznej zapłaty za wykonane usługi zgodnie z wystawionymi przez nich fakturami, mimo pełnej świadomości braku zamiaru dokonania tych płatności, które to działania były umyślne i miały charakter wprowadzenia w błąd, które w konsekwencji spowodowały niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu Okręgowego, mając powyższe na uwadze, fakt dokonania przez oskarżonego przypisanych mu czynów nie pozostawia żadnych wątpliwości. Fakt ten został w sposób bezsporny dowiedziony, co ma odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a poczynione przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustalenia w zakresie tak stanu faktycznego, jak i winy oskarżonego są w ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowe i nie wykazują cech błędu.

Wniosek

Apelujący wniósł o uniewinnienie oskarżonego.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

| | |
|--|--|
| Bezasadność zarzutu powodowała bezzasadność wniosku. | |
|--|--|

| | |
|---|-----------------------------|
| 4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU | |
| 1. | ----- |
| Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności | |
| ----- | ----- |
| 5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO | |
| 5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji | |
| 1. | Przedmiot utrzymania w mocy |
| Zaskarżony wyrok w całości utrzymano w mocy. | |
| Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy | |
| Bezasadność zarzutów i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu, skutkowała bezzasadnością wniosku | |
| 5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji | |
| 1. | Przedmiot i zakres zmiany |
| ----- | ----- |
| Zwięzłe o powodach zmiany | |
| ----- | ----- |

| | | |
|---|--|----------------------------|
| 5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji | | |
| 5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia | | |
| 1.1. | ----- | # art. 439 k.p.k.----- |
| Zwięźle o powodach uchylenia | | |
| ----- | ----- | |
| 2.1. | Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości | # art. 437 § 2 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia | | |
| ----- | ----- | |
| 3.1. | Konieczność umorzenia postępowania | # art. 437 § 2 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia | | |
| ----- | ----- | |
| 4.1. | ----- | # art. 454 § 1 k.p.k.----- |
| Zwięźle o powodach uchylenia | | |
| ----- | ----- | |
| 5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania | | |
| ----- | ----- | |

| | | |
|---|---|--|
| 5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku | | |
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności | |
| II | Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk i § 11 ust. 2 pkt 4, § 15 ust. 1 i § 17 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015, poz. 1800) Sąd zasądził od K. J. na rzecz D. Z. i K. Z. po 840 zł tytułem zwrotu poniesionych przez nich kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. | |
| 6. Koszty Procesu | | |

| | |
|--------------------------------|---|
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności |
| III | O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze wobec oskarżonego Sąd orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 t.j.). |

| |
|------------------|
| 7. PODPIS |
| |

| | | |
|----------------------------------|---------------------|---------------|
| 1.3. Granice zaskarżenia | | |
| Kolejny numer załącznika | 1 | |
| Podmiot wnoszący apelację | Obrońca oskarżonego | |
| Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia | brak albo | Całość wyroku |

| | | | |
|--|--|------------|--|
| ustalenie, którego dotyczy apelacja | | | |
| 1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | | |
| 1.3.2. Podniesione zarzuty | | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | | |
| # | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu | | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli | | |

| | | | |
|---------------------|---|---|--------|
| | mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | | |
| # | art. 439 k.p.k. | | |
| # | brak zarzutów | | |
| 1.4. Wnioski | | | |
| # | uchylenie | # | zmiana |